

Невідомий Шевченко

ТОВАРИСТВО
МОЧИМОРДІЯ

«Товариство мочимордія» існувало в 1840-х роках на Лівобережжі.

Назва «мочиморди» утворилась від «мочити морду», тобто пити алкоголь. «Мочимордам» протиставляли «сухоморд» – тих, хто не

вживав спиртне.

До мочиморд входили освічені люди 30-40 років: брати Віктор, Михайло, Платон Закревські, поет Олександр Афанасьєв-Чужбинський, художник і письменник Яків де Бальмен (саме йому Шевченко присвятив поему «Кавказ»), поет Віктор Забіла й, звісно, Тарас Шевченко.

Афанасьєв-Чужбинський називав товариство: «Тісний гурток розумних і шляхетних людей, переважно гуманних, які користувалися загальною прихильністю».

Ймовірно, мочиморди пародіювали масонські ложі, популярні в той час у Європі та Російській імперії.

Алмаз в кожному – так називав Тараса Шевченка Василь Жуковський (портрет останнього, до речі, намалював Карл Брюллов, аби продати картину, заробити гроші та викупити Шевченка).

Осип Бодянський називає вперше Шевченка «пророком».

Володимир Матвейцев «Пророк»

Останнє кохання

Колишня наймичка, кріпачка, українка Лукерія Полусмак – останнє кохання поета. Лукерія уявлялася для Тараса, як остання соломинка, як особистий порятунок від самотності та надія на створення теплого сімейного щастя, але, на жаль, все виявилось не так просто. Шевченко домовляється з друзями про звільнення Лукерії з кріпацтва, пропонує їй одружитися і переїхати в Україну, але Лукерія виходить за Яковлева, який був звичайним перукарем. З ним у шлюбі вона щасливою не була, тому, коли їх діти піросли, Лукерія перебралася з Петербурга до Каневу, щоб до кінця своїх каятися про помилку молодості і днів доглядати за могилою Тараса на Чернечій горі.

Габриш Владислава